

Књига пророка Данила — Број шеснаест

Симболи

Jeff Pippenger

2023-12-11

Пре него што се позабавимо трећим поглављем Данила, размотрићемо извесну пророчку симболику која би нам могла омогућити да потпуније разумемо то поглавље. Данило, Ананија, Мисаило и Азарија употребљени су од стране Светог Духа да представљају одређене пророчке симболе, на основу контекста у коме су употребљени. У првом поглављу они су представљени као четири достојника, без разликовања, све до краја поглавља, где је Данило означен као онај који има дар „разумевања у свим виђењима и сновима“.

А овој четворици деце Бог даде знање и вештину у свакој књизи и мудрости; а Данило имаше разумевање у свим виђењима и сновима. Данило 1:17.

У првом поглављу, као симбол „четири“, они представљају Божји народ последњих дана широм света. „Четири“ је симбол који означава светске размере, а сви пророци говоре о последњим данима. Четири достојника у првом поглављу представљају Божји народ последњих дана, а у седамнаестом стиху се по први пут прави разлика између Данила и тројице достојника, што представља симбол „комбинације три и један“.

Симбол „споја три и један“ више пута се налази у надахнутој Речи. Он представља неколико истина, у зависности од контекста. Представља историју порука тројице анђела које су отпочеле у „време краја“ 1798. године, а завршавају се окончањем времена милости. Све три поруке биле су представљене у покрету првог анђела, а тај покрет прати четврти анђео из Откривења осамнаесте главе; тако настаје спој три и један.

У одређеним контекстима, оно може представљати покрет поруке првог анђела из милеритске историје бројем један, у комбинацији с покретом поруке трећег анђела бројем три. Стога се „комбинација три и један“ може такође представити као „комбинација један и три“. Симболичка „комбинација три-један“ делује као симбол било тако што један претходи тројци, било тако што тројка претходи јединици. У Навуходоносоровој пећи, у трећем поглављу Данила, најпре видимо тројицу достојних, а затим четвртога, сличнога Сину Божјем.

И ова три човека, Седрах, Мисах и Авденаго, падоше свезани усред пећи огњене, ужарене. Тада се цар Навуходоносор запрепасти, и брзо устаде, па проговори и рече својим саветницима: Не бацисмо ли три човека свезана усред огња? Они одговорише и рекоше цару: Заиста, царе. Он одговори и рече: Гле, видим четири човека одрешена, где ходе усред огња, и нема им повреде; а обличје четвртога јесте као Син Божији. Данило 3:23–25.

Нема сумње да постоји савршено божански разлог, и тачна историјска чињеница, који би нас обавестили зашто Данило није био представљен на богослужењу поклоњења златном

лику у трећем поглављу, али један пророчки разлог јесте тај да би Данило, да је био присутан, разорио пророчку симболику споја три-и-један у огњеној пећи. Са Гедеоном, то је био Гедeon и његове три чете од по сто људи. Христос је често био са три ученика.

И после шест дана Исус узео Петра, Јакова и Јована, брата његова, и изведе их насамо на гору високу; И преобрази се пред њима; и лице његово засија као сунце, а хаљине његове постадоше беле као светлост. Матеј 17:1, 2.

Један-и-три, или три-и-један; то је исти симбол, јер сви они представљају неки пророчки елемент последњих дана, а последњи дани су дани суда. Дани суда започели су 1798. године, са објавом да ће истражни суд отпочети 22. октобра 1844. године. И дани суда трају све док људско време милости не почне да се затвара са недељним законом који ускоро долази, док Божји извршни судови почињу и поступно се појачавају све док се време милости потпуно не затвори и док не наступи седам последњих зала. Са Навуходоносоровом пећи, три достојника, којима се касније придружио Христос, представљају заставу. При посвећењу златног лика, били су присутни сви народи који су сачињавали Навуходоносорово царство.

И подигнуће заставу народима издалека, и звиждаће им с краја земље; и, гле, доћи ће брзо и хитро. Исаија 5:26.

Седамдесет година Даниловог ропства јесте још један суштински симбол који треба препознати, и он се више пута налази у надахнутој Речи. Од Јоакима до Кира представља стварних седамдесет година Даниловог ропства. У Другој књизи дневника тих седамдесет година представљају раздобље у којем ће земља почивати и уживати своје суботе. У Исаији двадесет трећој глави седамдесет година представљају историју Сједињених Америчких Држава од 1798. године до недељног закона, а тиме такође представљају и паралелне историје рога републиканизма и рога истинског протестантизма. Сестра Вајт доводи тих седамдесет година у везу са хиљаду двеста шездесет година папског мрачног доба.

„Данас је Божја црква слободна да приведе довршењу божански план за спасење палог рода. Током многих векова Божји народ трпео је ограничење својих слобода. Проповедање јеванђеља у његовој чистоти било је забрањено, а најтеже казне погађале су оне који су се усуђивали да не послушају наредбе људи. Као последица тога, велика Господња морална виноградска њива била је готово сасвим необрађена. Народ је био лишен светлости Божје речи. Тама заблуде и сујеверја претила је да избрише познање праве религије. Божја црква на земљи била је заиста у ропству током тог дугог раздобља немилосрдног прогона, као што су и синови Израиљеви били држани у ропству у Вавилону за време изгнанства.“ Пророци и цареви, 714.

Једном када се разуме да седамдесет година, као симбол, такође представљају и хиљаду двеста шездесет година Мрачног доба, тада приказ „три и по године“, или „четрдесет и два месеца“, или „време, времена и пола времена“, који симболично представља Мрачно доба, проширује значење и примену симболичних седамдесет година.

У књизи пророка Данила, седамдесет година су означене као раздобље од оснажења прве поруке до суда. То раздобље постоји у сваком светом реформном покрету, и тиме седамдесет година представљају друге линије истине које не наглашавају елемент времена, него се баве сврхом тог раздобља. На пример, раздобље од седамдесет година Малахија представља као раздобље у коме весник завета чисти синове Левијеве. Сестра Вајт је Малахијино чишћење Левита повезала са два Христова чишћења храма. То исто раздобље јесте раздобље времена запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде. То је такође раздобље у коме се позни дажд прогресивно излива. То исто раздобље је такође време кушања иконе звери, које води ка жигу звери. То раздобље је такође пророчки „дан припреме“, који води ка закону о недељи, који је уједно и „дан суботе“. Раздобље садржи времена расејавања и времена сабирања, што су оба елемента „седам времена“.

У књизи пророка Данила, Јоаким је симбол оснажења прве поруке. У односу на двојицу царева који следе после њега, он је једноставно први од три анђела који воде ка суду и завршавају се судом. Кир је симбол не само недељног закона, него је и „знак“ избављења. Данило је елемент споја три-и-један, а такође и део четвороструког светског представљања Божјег народа. Данило је такође симбол Илијиног весника, а у књизи Откривења он је и праслика Јована. Он је такође симбол оних који примају печат Божји. Име „Данило“ значи „судија Божји“, или „Бог суда“, стога је он симбол суда, а такође и Лаодикије, јер Лаодикија значи „народ суђен“ или „народ под судом“. Суд над Лаодикијом у крајњој линији почива на њиховом одбацивању знања које је отпечаћено у књизи пророка Данила.

Навуходоносор је симбол и републиканског и истински протестантског рога Сједињених Држава, а он је такође и симбол Сједињених Држава од њиховог почетка до њиховог краја. Када дођемо до четврте и пете главе Данила, установићемо да Навуходоносор представља „време свршетка“ 1798. године, а Валтазар представља закон о недељи. Навуходоносор је, на крају „седам времена“ казне, постао обраћени владар налик јагњету, али његов син на крају говори као аждаја, управо пред своје уништење.

„Последњем владару Вавилона, као у праслици и његовом првом, дошла је пресуда божанског Стражара: ‘О царе,... теби се говори; царство је отишло од тебе.’ Данило 4:31.” Пророци и цареви, 533.

Прво поглавље Данилове књиге представља историју милеритског покрета од 11. августа 1840. до 22. октобра 1844. године. Оно такође представља период од 11. септембра 2001. до недељног закона. Оно такође представља прву од вести тројице анђела, које уједно представљају и други пророчки симбол историје Сједињених Америчких Држава од 1798. године до недељног закона.

Можда је најважније значење првог поглавља Данилове књиге у томе што је оно прво што се спомиње у пророчној књизи сачињеној од Књиге пророка Данила и Књиге Откривења заједно. То је први од три пророчка испита која ученик пророштва мора савладати. То је оно што се мора „појести“ да би се прошли наредни испити.

У Раним списима, као што је већ више пута наведено у овим чланцима, сестра Вајт у једном пасусу поистовећује тростепени процес испитивања у Христовој историји, а затим у следећем пасусу поистовећује тростепени процес испитивања у милеритској историји. Она показује да они у Христово време који су одбацили Јованову поруку нису могли имати користи од Исусовог учења. Следећи пасус омогућава ономе ко жели да види да је прво испитивање за милерите био Вилијам Милер, за кога сестра Вајт каже да је био предображен и Јованом Крститељем и Илијом. Та два сведока првог испитивања утврђују да је прво поглавље Данила Илијина порука. Ако се прво поглавље одбаци, не може бити никакве користи од другог и трећег поглавља.

Исус и други анђео следили су Јована Крститеља и првог анђела у својим одговарајућим историјама. После Исуса уследио је суд крста, а трећи анђео је дошао када је започео истражни суд. Разочарање ученика на крсту представља праслику великог разочарања од 22. октобра 1844. године. Прво поглавље Данила јесте Илија, како је представљен у Јовану Крститељу и Вилијаму Милеру, али се не може одвојити од другог и трећег поглавља. Заједно, та поглавља су вечно јеванђеље, које је увек тростепена пророчка вест провере која производи, а затим раздваја, две класе поклоника. Стога, када би та три поглавља била раздвојена, то би било друго јеванђеље.

Али ако ми, или анђео с неба, проповедао вам јеванђеље друкчије од онога које вам проповедасмо, да буде проклет. Као што раније рекосмо, тако и сада опет кажем: ако вам ко проповеда јеванђеље друкчије од онога које примисте, да буде проклет. Галатима 1:8, 9.

Прва глава Данила припрема пут да Весник завета изненада дође у свој храм, а она такође представља глас који виче у пустињи. Пустиња је представљена као раздобље расејања, у којем се газе светиња и војска. У првој глави Данила, Данило је у пустињи, расејан и поробљен. Порука прве главе припрема пут за поруку друге главе, где Христос чисти и ступа у завет са синовима Левијевим. Синови Левијеви су означени као симбол Божјег изабраног народа, јер су верно стали уз Мојсија у кризи Ароновог златног lika, а и трећа глава Данила такође је криза златног lika.

Седрах, Мисах и Авденаго су као Левити који су унапред очишћени за кушњу „ликом звери“ код златног идола. На свечаности Навуходоносор обезбеђује оркестар, блудница Тира пева песме, а отпаднички духовни Израел клања се, а затим наг игра уз музику око златног идола.

Књиге Данила и Откривења јесу иста књига, и Христос као Алфа и Омега сада скида печате са књиге која представља Откривење Исуса Христа. Прва истина коју Он ставља у ту књигу јесу поруке тројице анђела. Прва три поглавља Данила јесу поруке тројице анђела. Истине повезане с тим порукама тројице анђела у четрнаестом поглављу Откривења доводе се до савршенства када се препозна да су оне најпре споменуте у прва три поглавља Данила. У Откривењу 14 оне су означене као вечно јеванђеље, и лете посред неба, чиме се тако препознаје порука која се у последњим данима објављује читавом свету. У прва три

поглавља Данила приказано је искуство мушкараца и жена који ту поруку носе свету. Откривење 14 јесте спољашња линија истине, која посредством симбола представља поруку тројице анђела. Вечно јеванђеље, и порука сваког од тројице анђела, доводи се до савршенства унутрашњом линијом истине представљеном у прва три поглавља Данила.

Прва три поглавља представљају многе дивне истине, а једна од тих истина јесте да су три поруке тростепени процес испитивања који се састоји од пробе у погледу исхране, за којом следи визуелна проба, а затим и лакмус-проба. Несумњиво постоје и други начини да се те три пробе означе, али се те ознаке лако могу уочити у првом поглављу, а затим се поново могу видети у поглављима од првог до трећег. Та три поглавља морају се препознати заједно као један симбол.

„Прва и друга порука дате су 1843. и 1844. године, а ми се сада налазимо под објављивањем треће; али све три поруке још увек треба да се објављују. Сада је исто тако неопходно као икада раније да се оне понове онима који траже истину. Пером и гласом треба да разглашавамо објаву, показујући њихов редослед и примену пророштава која нас доводе до поруке трећег анђела. Не може бити треће без прве и друге. Ове поруке треба да дамо свету у публикацијама, у проповедима, показујући у низу пророчке историје оно што је било и оно што ће бити.“ Selected Messages, књ. 2, 104, 105.

Није важно да ли је између стварне историје другог и трећег поглавља био само један дан, или једна седмица, или двадесет година; она симболички илуструју прогресивно испитивање кроз три пробе. Навуходоносор је био заслепљен и задивљен што је Бог, преко пророка Данила, могао знати његов сан и пружити тако поуздано тумачење сна да се оно могло разумети једино као истина. Ипак, у трећем поглављу Навуходоносор је пао на другом испиту из другог поглавља, јер је одлучио да своју сопствену охолу људску жељу стави изнад чудесног пројављивања силе Божје, која је открила божанско значење тајног сна.

Подижући златни лик у трећем поглављу, он је пао на трећем — лакмусном испиту. Седрах, Мисах и Авденаго положили су лакмусни испит. Навуходоносор је примио жиг звери, а тројица достојних примили су печат Божји. Прва три поглавља Данила морају се разумети у контексту трију анђела из Откривења четрнаест. Колико год да су ова три поглавља једноставна, јер су тако јасна да се обично користе као приче за хришћанску децу, она заправо представљају, можда, три најдубља поглавља у Божјој Речи.

Наставићемо са трећим поглављем Књиге пророка Данила у наредном чланку.

„Сујета и тлачење које се виде у поступању незнабожачког цара Навуходоносора показују се у наше дане и наставиће да се показују. Историја ће се поновити. У овом веку проба ће бити на питању држања суботе. Небески свемир посматра људе како газе закон Јеховин, претварајући спомен на Бога, знак између Њега и Његовог народа који држи Његове заповести, у нешто ништавно, у нешто што треба презирати, док се једна супарничка субота узвисује као што је био уздигнут велики златни лик у долини Дури.

Људи који тврде да су хришћани позиваће свет да држи ту лажну суботу коју су начинили. Сви који то одбију биће стављени под тлачитељске законе. То је тајна безакоња, замисао сатанских оруђа, која се спроводи посредством човека греха.“ The Youth’s Instructor, July 12, 1904.